

Første søndag efter fasten 2019

Vi hører i dag to fortællinger fra Bibelen om fristelse. Først den om Adam og Eva i Paradisets have, om hvordan de spiste af kundskabens frugt efter at slangen havde lokket Eva til at plukke af den forbudne frugt. Og derefter hørte vi om Jesus som mødte Fanden selv ude i ørkenen under hans 40 dage lange faste. Begge er kendte historier, selvom der jo nok er flest, der kender den med Adam og Eva. Eller tror, at de kender den.

For vi har hørt den historie så mange gange før, at vi er begyndt at lave vores egne versioner af den. Måske også fordi vi så tit har set billeder af paradiset, Adam og Eva og slangen. De er også i vores dåbsfad her i kirken. Det kan man jo kigge lidt på efter gudstjenesten. De fleste går ud fra, at det var et æbletræ, den forbudte frugt voksede på, og at det var et æble Eva bed af og derefter rakte til Adam, så han også kunne spise af det. Men det står der ikke noget om i Bibelen. Der står bare frugt. For det er ikke vigtigt, om Eva plukkede en banan, en pære eller en figen på slangens opfordring. Det vigtige er, at hun troede mere på en dum slange end på Gud og derved forbrød sig mod det eneste forbud der var i paradiset.

Adam og Evas synd i paradiset havde altså ikke noget som helst med sex og kønsdrift at gøre. Det vil vi ellers frygtelig gerne gøre det til. Det må være noget meget uartigt, de gjorde, for at blive smidt ud af paradiset, og så tænker vi straks på kødets lyster, vi mennesker. Ja, længere er vi aldrig kommet. Og ganske vist opdager de to første mennesker pludselig, at de ikke har tøj på, men deres skam handler om, at de ikke længere tør se på sig selv, som Gud har skabt dem. De prøver at skjule sig for Gud, de vil dækkes til, for de kan ikke længere være blinde for det nøgne menneskes sårbarhed. Deres lykkelige uvidenhed er pist forsvundet, for nu ved de, at de er udsatte, skrøbelige væsner. De ved alt for godt, at det er menneskeligt at fejle, og at de netop har begået historiens største fejl.

Adam og Evas synd var, at de ville være lige som Gud. De ville vide, hvad Gud vidste. Men vi mennesker kan ikke være Gud. Vi er skabt i Guds billede og der hører ligheden også op. Vi er ikke almægtige og alvidende og urørlige. Vi er ikke evige. Evigheden blev taget fra os ved den første bid af den forbudne frugt. Og den er først genfundet og genvundet ved vor Herre Jesus Kristus. Han som sonede alle menneskers synd, ikke mindst denne første synd, med sin død på korset, han blev døren for os. Døren ind til Guds rige, for dertil kommer ingen mennesker, hvis ikke det er gennem Kristus.

Jesus bestod den prøve, som Adam og Eva fejlede i. Jesus adlød Gud, holdt sig til Gud og lod sig ikke føre på vildspor. Ja, okay, kunne man indvende, men Jesus var jo også Guds søn, og han var sikkert på en eller anden måde galvaniseret fra naturens hånd, så alle slags lidelser og fristelser bare gled af ham uden at gøre skade. Men nej, der står faktisk at Jesus led sult. Han var både Gud og menneske, og Jesus kunne lide, ganske som vi lider, når vi udsættes for prøvelser. Og når lidelserne er størst og mennesket er svagest, så kommer djævelen krybende frem fra sit skjul. Han ved lige præcis, hvad han skal tilbyde et sultent menneske med Guds kraft i sig. Forvandl stenene der til brød, frister han. Og fristelsen er ikke bare at blive mæt. Djævelen taler til Jesu forfængelighed samtidig. Du kan vise, at du er Guds søn. Du kan tjekke om superkræfterne virker. Jesus afviser det hele.

Det næste djæveln frister Jesus med er at prøve Guds kærlighed til ham. Hvis Jesus er Guds søn, så vil englene gribe ham, så han ikke slår sig. Men det kræver, at Jesus tvivler på sin Faders kærlighed. Den, der tør stole på kærligheden, har ikke brug for beviser. Djæveln bliver igen afvist.

Den sidste prøve på Jesu standhaftighed forstår vi måske ikke helt. For hvad skulle Jesus med alle verdens skatte og herligheder. Vi ved godt, at Jesus ikke er grådig, så hvordan kan djæveln bare så meget som et øjeblik tro, at det skulle være fristende for Jesus med en masse bling-bling? Fordi fristelsen ikke så meget er skattene, som den magt, der ville følge med. Tænk, hvad godt man kunne gøre, hvis man bestemte over alle verdens riger og lande og ejede alle skatte, alle resurser. Man kunne løse alle sultproblemer, give alle tag over hovedet, stoppe alle krige. Hvis man havde al magten. Men det har vi ikke, den er ikke vores. Den tilhører heller ikke djæveln, men Gud. Og uanset hvor meget vi kunne ønske os den magt, så er der ikke andre, der kan få den. Ud over Jesus, som fik den forærende af Gud Fader, der lagde alt under sin søn indtil dommens dag. Han har fået al magten i himlen og på jorden, for at alle skal vende om til Gud og blive Jesu disciple, som vi hørte ved dåben før. Derfor er han vor Herre, som han også er vor frelser.

Vi skal lære af dagens tekster, at det vi lokkes af, det vi fristes med, det er ikke prisen værd. Adam og Eva ville være som Gud, men de mistede retten til at være i paradiset, de måtte ud i verden og arbejde for føden. Gud sørgede stadig for dem, men nu var livet ikke let og lige til længere. Det blev som vi kender det fra vore egne liv. Og ikke bare må vi leve i denne barske verden, vi skal også dø. Af jord er du kommet, til jord skal du blive, lyder dommen over menneskene. De samme ord, som vi stadig bruger ved begravelser i kirken, men nu kan vi tilføje: Af jorden skal du igen opstå. For han som bestod prøvelsen og viste Satan bort, han døde et menneskes død for os, men stod op i glans og herlighed på påskedagen, for at der også skal være en opstandelse for os.

Genfødte i dåben kan vi nu igen være Guds menneskebørn, vasket rene for den første synd i menneskets historie. Vi er begyndt på ny og skal leve som kristne mennesker. Ganske vist med alle livets mange udfordringer og fristelser, men som altid elskede børn af den almægtige ved vor Herre Jesus Kristus. I ham er der tilgivelse for alle vore fejl. Så lad os ikke gentage Adam og Evas fejltagelse, men give Gud, hvad Guds er. I stedet for selv at gøre krav på magten over verden, bør vi glæde os over at vi har en himmelsk Fader, som er Skaberen, den Almægtige, Han som vil overvinde alt ondt for os, alene af kærlighed til os.

Amen.